

mand selv ikke ganske bestemt har fastholdt, og hvorom der maaskee ogsaa er nogen forskjellig Mening tilstede imellem os, men han har i alt Fald ikke selv udtalt nogen aldeles bestemt Mening, og det er jo naturligt, at der i saadanne Spørgsmaal kan være nogen Meningsforskjel tilstede; det er nemlig det Spørgsmaal, hvorvidt en Forhøielse af Skolebetalingen nødvendigviis skulde kræve en Lov. Derom vil jeg udtale ganske bestemt, at jeg for mit Vedkommende med fuldkommen Eifferhed gik ud fra, at ingen Lov behøvedes. Jeg har holdt mig ganske bestemt til den Opfattelse, at de nu bestaaende Skolepenge ere ligesom fastsatte ved en kongelig Resolution, saavel for Sorø Akademi som for de lærde Stoler, og jeg har ikke havt nogen Tvivl om, at en Forandring dert maatte kunne skee ad den administrative Vej. Dersom det havde været anderledes, saa vilde Sagen ogsaa for mig have stillet sig noget anderledes. Jeg har allerede ved en tidligere Leilighed selv tænkt paa at foranledige en Forhøielse af Skolepengene, hvad jeg ogsaa yttrede under den første Behandling i Folkethinget. Der har allerede foreligget et bestemt Forslag i denne Henseende fra Ministeriets Side, som imidlertid af andre Grunde dengang ikke kom til nogen Virkeligjørelse. Jeg maatte derfor udtale mig, som jeg gjorde, da Sagen blev bragt frem fra Udvalgets Side i Folkethinget, og det var da først senere under Forhandlingerne med Udvalget selv, at det hele Spørgsmaal kom til en nærmere Drøftelse. Jeg udtalte da for Udvalget, at jeg ikke vilde kunne modsætte mig, at man gik denne Vej, for at faae en saadan Forhøielse som den forønskede, og paa den anden Side udtalte jeg ogsaa, at det ikke havde nogen saa paatrængende Hast dermed, at det jo kunde udsættes til næste Aar, saa at altsaa den deraf resulterende Forhøielse først kom paa det næste Budget. Man satte imidlertid ganske overordentlig Priis paa, at allerede dette Budget kom til at bære Vidnesbyrd om, at en Forandring vil indtræde; og her er netop et af de Tilfælde, hvor jeg tror, at Ministeriet kunde i Forening med Repræsentationen, og navnlig i Forening med Folkethinget, gaae ind paa en saadan Forandring, netop fordi Sa-

gen naturligtviis maa komme til administrativ Afgjørelse. Det er jo ganske klart, at der maa erhverves en kongelig Resolution angaaende de nærmere Bestemmelser, som med Hensyn dertil ville komme frem, navnlig ogsaa om Tiden, da det skal indtræde. Det var det, som jeg derfor ogsaa antydede under Sagens anden Behandling, og jeg kan derfor kun sige, at det er min fulde Overbeviisning, at den Vej, der maa gaaes, er, at der kommer en Resolution for, hvorledes og naar denne Forhøielse af Skolepengene skal indtræde. Den Vej, som jeg gjerne vil indrømme er den naturlige og den, der helst maatte være fulgt, var jo den, at den kongelige Resolution var hvervet forinden Thingets Beslutning, dog saaledes, at der ligesom fuldt bagester blev Spørgsmaal om det deraf resulterende Beløb under en Bevilling paa Budgettet; men jeg tror ikke, at der kan siges at være nogen virkelig Indvending at anføre mod den fulgte Fremgangsmaade, naar iøvrigt Ministeriet er betænkt paa at gjøre en saadan Forandring, og man dernæst er gaaet ind paa at udtale, at man antog, at den Forhøielse, som der var Spørgsmaal om, var den rigtigste Vej, som der kunde være Tale om at gaae, men at iøvrigt selve Omfanget af det Beløb, der skulde komme ud, maatte betragtes som noget Calculatorisk, hvorved Ministeriet ikke kunde være bundet, saa at der dert ikke netop er givet saa Meget, som der behøves. Jeg skal meget gjerne indrømme, at det kunde have været rigtigere, at Spørgsmaalet fra Folkethingets Side var stillet saaledes, selv fastholdt, at man allerede paa det kommende Budget vilde have en bestemt Antydning af, at Skolepengenes Forhøielse vilde indtræde, at det var stillet saaledes, siger jeg, at der ikke var kommet Andet end en Antydning i Betænkningen. Jeg skal gjerne indrømme den ærede Landstingsmand, at en fuldstændig Afstemning om dette Punkt, der, som han iøvrigt selv har sagt, ikke kommer specielt ind i selve Loven, kan være mindre correct; men jeg tror ikke, at der i det hele Forhold selv iøvrigt kan siges at være nogen som helst væsentlig Afvigelse fra hvad der forsamingsmæssig maatte anses for det Rette. Det er ganske vist, at Ministeriet kunde have taget Sagen simplere og lettere ved at sige: